

1. Com vas començar a jugar als escacs?

Tot i que el meu pare em va ensenyar a moure les peces quan jo era molt petit, no vaig jugar la primera partida de torneig fins els onze anys. Llavors jo preferia el futbol i va ser gràcies a l'Emili Colls (el pare) que em vaig iniciar en el món dels escacs. Un dia em va proposar jugar un torneig sub-12 que es feia al Casino Menestral de Figueres i vaig acceptar. L'experiència em va agradar, com és normal vaig perdre la majoria de partides però en vaig guanyar una fent el mat de les dues torres i això em va animar molt.

2. En quins clubs has jugat?

Aquesta és fàcil: al Figueres.

3. De quin torneig guardes més bon record?

Guardo molt bon record dels dos campionats de Catalunya sub-16. Jo no estava entre els favorits ni de bon troç però vaig aconseguir quedar tercer en les dues ocasions. Compartia habitació amb el meu pare, que em va preparar molt i molt bé tant en l'aspecte escaquístic com en el psicològic. En la majoria de partides vaig quedar amb bones posicions d'obertura, vaig jugar motivat i amb una gran concentració; això va compensar la manca de coneixements que tenia respecte els meus rivals. Recordo que els dies de doble ronda tant el meu pare com jo acabàvem cansadíssims. Jo anava a dormir aviat i ell es quedava fins tard mirant les partides del meu rival, em preparava una base amb les variants que jo jugaria i, a l'endemà, m'aixecava d'hora i me les estudiava. Va funcionar molt bé aquest mètode.

4. A quines "cites escaquistes" no falles mai?

Benasque i Andorra formen part del meu calendari escaquístic. També porto molts anys anant a Sants tot i que aquest any no l'he pogut jugar.

5. Digues el nom d'un jugador i una obertura?

Kaspárov i el gambet Jaenisch.

6. Quin aspecte del joc disfrutes més?

M'agraden les posicions de mig joc on porto la iniciativa, encara que sigui a costa de tenir material de menys.

7. Has fet alguna "trampeta"?

Quan era petit una vegada el meu rival va oblidar-se d'apretar el rellotge i jo, ben murri, no vaig dir res i vaig aprofitar per allargar un xic més del normal el "meu" temps de reflexió. Desde llavors, sempre que m'ha tornat a passar el mateix he avisat el meu rival.

8. El millor i el pitjor dels escacs?

El millor el plaer que proporciona el joc, la satisfacció que dóna una victòria important i la gran quantitat d'amistats que he fet gràcies als escacs són allò que més m'agrada. El pitjor és, sense dubte, perdre una partida guanyada. Però, potser, si no fes tan mal perdre, els escacs no serien tan atractius. Crec que tots els escaquistes som, en certa mesura, un xic masoquistes.

9. Una anècdota escaquista (millor si és teva)?

Quan tenia onze anys, durant un torneig de ràpides a l'Espluga del Francolí, estava mirant la partida d'en Manel Pijuan. Encara era l'època dels rellotges analògics i el rival d'en Manel tenia la bandera a punt de caure; vaig deixar d'interessar-me per la partida i vaig fixar tota la meva atenció en la bandera del contrincant, en el mateix moment en què aquesta va caure vaig cridar: bandera!!! El rival d'en Manel es va empenyar força. Així va ser com vaig aprendre que només els jugadors -o l'àrbitre- poden cantar bandera.

10. Alguna escena, pel·lícula... escaquista?

Recomano un curtmetratge soviètic de 1925 titulat "La fiebre del ajedrez" on hi apareix Capablanca, entre d'altres escaquistes de l'època. Tracta sobre un jove completament obsessionat pel escacs que no fa cas a la seva noia –una noia, per cert, amb un caràcter força... soviètic-. Hi ha una escena molt divertida en la que el noi es disculpa per desatendre-la i quan la reconciliació ja és a tocar, de cop es fixa amb un mocador a quadres blancs i negres, treu unes peces de la butxaca i es posa a analitzar. La noia es posa feta una fera i comença a rebotir el tauler improvisat del seu nòvio.

11. Recomana'ns un llibre i una web

Un dels meus llibres preferits és "Novela de ajedrez" de Stefan Zweig. També he gaudit molt amb "Siluetas del ajedrez ruso", de Genna Sosonko. Està molt ben escrit i reflecteix molt bé una època gloriosa dels escacs plena de llums i ombres que ja no tornarà mai més: l'escola soviètica. Pel que fa a la web, recomano la de l'entrenador andalús Luis Fernández Siles, <http://entrenadorajedrez.blogspot.com.es/>

12. Alguna frase feta sobre escacs?

"Els déus van posar el mig joc abans del final", d'en Tarrasch.

13. La teva millor partida

Segurament la que vaig jugar l'any passat a Benasque contra el GM Zoran Jovanovic, vaig guanyar-lo de manera convincent, apretant a poc a poc fins que la seva posició es va tornar extremadament passiva i es va "suicidar".